

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/16197.**

Benyújtás dátuma: **2021-05-11 11:05**

Parlex azonosító: **1ID9POL60001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. Gurmai Zita (MSZP)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Palkovics László, innovációért és technológiáért felelős miniszter**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Miért tart 18 hónapig a magyar szabadalmi elbírálóknak egy egynapos munka?"**

Tisztelt Miniszter úr!

A nem védett technológiai innováció közkinccs, a nem szabadalmazott K+F eredmények gyümölcsét a külföldi versenytársak szabadon szüretelhetik, és szüretelik is. Fontos ezért, hogy a sikeres fejlesztések jogilag rendezett mederben, védett innovációs környezetben szülessenek. A magyar fejlesztők elemi érdeke, hogy innovatív megoldásaik védettséget élvezzenek, és mielőbb megszerezzék a szabadalmi oltalmat vagy ennek kisebb testvérét, a használati mintaoltalmat. A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalát (SZTNH) feladata lenne ennek elősegítése, ösztönzése, az oltalmak mielőbbi kiadása. A legfrissebb statisztikai adatok és egyéni tapasztalatok azt sejtetik, hogy az SZTNH képtelen ellátni küldetésében vállalt feladatát.

2001-2010 között éves átlagban 900 nemzeti szabadalmi bejelentés volt, amely fokozatosan, az Ön felügyelete alatti időszakra felére csökkent, mintegy 450-re. Közben a világ évente 5-10 %-os növekedést produkál. Világszinten tízmillió főre vetítve évente átlagosan 3400 nemzeti szabadalmi bejelentés esik (beleértve Afrikát, Indiát), szemben a mi 450 körüli darabszámunkkal, amely az egyik legfontosabb innovációs mutató.

Azt hinné az ember, hogy e csekély bejelentési kedv esetén az SZTNH szabadalmi elbírálói mindent megtesznek azért, hogy ezek közül minél több nemzeti találmány kapjon mielőbb védelmet, és eljusson az oltalomig. De sajnos nem így van!

Ha visszaemlékszik saját szabadalmaira, azokat kb. 2,5 év alatt bírálták el. Ez az időtartam jottányit sem csökkent a csekély bejelentési számok mellett sem. Ismert, hogy a szabadalmaztatás két

lépcsőben történik, 1. kutatási és 2. vizsgálati szakaszban. Egy-két napnál egyik szakasz sem igényel több munkát. Ez az egész világon így van.

Az évi 450 évi szabadalmi bejelentésből 37,5 jut egy hónapra, így egy szabadalmi elbírálóra mindössze kb. 1,5 szabadalmi bejelentés esik havonta. A szigorú és alapos Európai Szabadalmi Hivatalnál többszöröse ez a szám. A nálunk ötször nagyobb Koreában kb. 220.000 évi szabadalmi bejelentésre közel 900 elbíráló jut, amely 20 darabot jelent havonta elbírálónként, azaz ott kb. 1 munkanap alatt kell elvégezzék a szabadalomkutatási munkát bejelentésenként. A szigorú Japánban 310.000 szabadalmi bejelentésre 1600 elbíráló jut, amely 16 darabot jelent havonta, elbírálónként.

Az adatok alapján bőven lenne a szabadalmi elbírálóknak kapacitása az ügyek gyorsítására az SZTNH honlapján megfogalmazott, „innovációt felkaroló” küldetésük teljesítésére. A feltalálók azonban arról számolnak be, hogy segítség helyett szőrszálhasogatást, műszaki hozzá nem értéssel párosuló tudálékosságot tapasztalnak.

Az Európai Szabadalmi Hivatal kb. 6 hónap alatt, egyes uniós ország szabadalmi hivatalai 2 hónap alatt készítik el automatikusan az 1. szakasz kutatási jelentését, amely nem több 1-2 napi munkánál. Nálunk ez az időszak 18 hónap, amely időszak nálunk csak felárral, külön kérelemre csökkenthető. Pedig ez a kutatási jelentés segíthetné a feltalálót a találmány javításában, nemzetközi szabadalmi bejelentésben, esetleg elsőbbsége igénybevételeiben, amelyre 12 hónap után már nincs is lehetőség.

1. Mikorra tervezik automatikussá tenni, hogy 2 hónapra történjen meg egy találmány újdonságkutatása?

2. Mikorra tervezik a szabadalmaztatási eljárás átlagos elbírálási idejének csökkentését?